

Atyátok azonban nincs sok

Pál apostol figyelmezteti a korinthusi gyülekezetet annak a jelentőségére, hogy lelki atyaként szellemi befektetést tegyenek. „Mert lehetne akár tízezer tanítómesteretek is a Krisztusban...” (1 Kor 4:15).

A görög tanítómester szó ebben a versben egy olyan személyre utal, aki felelős a gyermekek felügyeletéért, amíg azok elérik a felnőttkort. Úgy tűnik, hogy Pál kicsit provokálja a korinthusi gyülekezetet, akiknek rengeteg gyermekfelügyelője és tanítója van a szellemi életükben, de Pál volt az egyetlen, aki apaként vezette őket, mint egy gyermekeivel igazán törődő apa, aki mindig a legjobbat akarja nekik.

Mióta Pálon keresztül hitre jutottak Krisztusban, sok tanító hirdette Isten Igéjét a korinthusiaknak. Hallgatták a tanítókat, hűségesen jártak a gyülekezeti alkalmakra, de az itt szerzett ismeretektől felfuvalkodtak (18.vers). Büszkéek voltak arra, amit tudtak, de mint hívők, éretlenek voltak. Hiányoztak az életükből azok a szellemi atyák, akiktől igazi gondoskodást és nevelést kapnak, akik mellett megtalálhatják identitásukat. Emiatt egy kényszerhelyzet alakult ki. Nem voltak olyan szellemi atyák, akik hajlandók lettek volna tudásukat és tapasztalataikat örökölni a következő generációnak.

Pál a szellemi atyák mintaképe

Éppen ezért mondja Pál a 17. versben, hogy elküldi Timóteust a korinthusi gyülekezethez, mert „ő majd eszetekbe juttatja, hogyan élek a Krisztus Jézus uralma alatt”. Mint egy szellemi atya, Pál hűségesen nevelte, képezte Timóteust, aki addigra kész volt szellemi atyaként szolgálni a gyülekezet felé. A keresztény hívőknek szükségük van arra, hogy példa legyen előttük a szellemi atyaságról, hogy ezt ők is örökölni hagyassák utódaiknak.

Hogy kilábaljanak ebből a kényszerhelyzetből, Pál emlékezteti a korinthusi gyülekezetet az atyaságban lévő igazságra. Pál nevelte, tanította Timóteust, fiaként szerette és megbízott benne.

Most Timóteus jött el a korinthusi gyülekezethez, hogy ugyanezt adja. Ezzel a példával hamarosan a gyülekezet is képes lesz saját szellemi gyermekeket „nemzeni”. Ez a fajta vezetői, tanácsadói kapcsolat a kiképzett és felfegyverzett gyermekekkel egy lelki, szellemi beruházás, ami ezután tovább növekedhet.

Pál tudta, hogy ahhoz, hogy a gyülekezet szellemileg is növekedjen, minden egyes hívőnek élő kapcsolatban kell lennie olyanokkal, akik már megjárták ezt a szellemi utat, máskülönben könnyen megelégszik azzal, hogy azt tegye, amit a „tanító” mond, ahelyett, hogy megtanulna Istenre figyelni, ahogy egy szerető, szellemi atya tanította.

A harc, hogy megtaláljuk önmagunkat

Szükségünk van segítségre, hogy Isten embereiként is fel tudjunk nőni. Ezt nagyon nehéz önerőből kivitelezni – ugyanúgy, ahogy egy újszülött sem képes életben maradni, ha magára marad. Szüksége van a szülői törődésre és gondoskodásra. A hívőknek is ugyanannyira szükségük van erre, méghozzá olyan szerető szellemi atyáktól, akiket nagy örömmel tölt el, amikor látják, hogy gyermekeik az összes bennük rejlő lehetőséget a legmagasabb szinten használják ki Jézusban.

A korinthusi gyülekezetben egy kiforrt vezetőség hiánya volt az oka annak, hogy a hívők megálltak a lelki növekedésükben. Arra, hogy szellemi értelemben felnőjenek, nem voltak felfegyverkezve, mégis így harcoltak, hogy önmagukra találjanak. Nem tudták, hogy kik is voltak ők Istenben. Nagy hátrányt jelent a hívők számára a szellemi atyák és anyák hiánya, mert rajtuk keresztül Isten atyasága is megjelenik. Ilyenkor szellemileg elhagyatottnak és elveszettnek érzik magukat. Mivel a korinthusiaknak nem volt meg a Jézusbeli identitásuk, legkedveltebb vezetőik alapján definiálták magukat: „Én Pálé vagyok”, „Én Apollósé.” (1Kor 3:4). Pál megfeddi a gyülekezetet éretlensége miatt, és világosan a tudomásukra hozza, hogy míg az emberek szerepeket játszanak, csakis Isten az egyedüli forrása minden jónak, és Ő az egyetlen, akit követniük kellene.

Nem elég, ha egy igazi szellemi atya pusztán csak bemutatja az atyaságot. Emiatt a korinthusi gyülekezet egy olyan rendszerré vált, ahol rengeteg a tanító és az elfoglaltság, de nincsenek gyermekek. Igazán lelki atyákra és anyákra volt szükségük, akik figyelnek rájuk, és segítik őket az érettség felé. Reményekkel teli szülőkre volt szükség, akik magot vetnek gyermekeik életébe, és bíznak abban, hogy a gyermekek maguk is szellemi szülők lesznek.

A cél egy állandó szellemi aratás, ahol a termés megsokszorozódik. Nagyon kifizetődő egy ilyen befektetés!

Egy szellemi befektetés

Ugye milyen jó lenne, ha valaki meglátná a Jézusban rejlő lehetőségeidet, és úgy döntene, hogy támogat téged? Mit gondolsz, mi történne, ha több ember adná magát lelki atyasági kapcsolatokra?

Barátom, Don Finto, sok éven keresztül szolgált vezető pásztorként a Tennessee állambeli Belmont gyülekezetben, Nashvilleben. Szellemi atyaként nagy odaszánással segített fiatal szolgáló férfiakat. Nemrég egy érdekes részletre figyeltem fel a nála nevesebb szellemi fiával, a zenész és énekes Michael W. Smith-el való kapcsolatában. Az elmúlt 20 évben, még mielőtt Smith egyetlen lemezt is kiadott volna, Finto együtt sírt, nevetett, imádkozott, dicsőített és utazott Smith-el egy apa-fiú szerű kapcsolatban. „Finto-ról könyvet tudnék írni – meséli Smith. Ő az én édesapám az Úrban. Nem hiszem, hogy eljutottam volna idáig, ha Don nincs mellettem.” Finto most pásztorként szolgál pásztorok felé. „Én egy bátorító ember vagyok!” – mondja. „Gyakran többet látok az embereken, mint ők maguk, és ezt a többet az Úr nevében elő is akarom hívni belőlük.”

Ez az atyai törődés és gondoskodás nagyon sokat jelentett Smith számára. "Finto összes levelét eltettem, minden egyes kis cetlit! – emlékszik vissza. Olyan sokféle módon bátorított, az önbizalmamat illetően is és hogy ki vagyok az Úrban, hogy olyanokat hozott ki belőlem, amit soha senki nem volt képes!"

Szükséges, hogy egyre több ilyen példát lássunk, hogy helyreállhasson a szellemi atyaság, mert rengeteg lehetőség rejlik benne.

A ludak V alakban repülnek, mert az alakzat aerodinamikája lehetővé teszi számukra, hogy 70%-al messzebb repüljenek, mint ha egyedül mennének. Ahogy az előrébb lévő madár a szárnyaival verdes, egy olyan felfelé irányuló léghuzat keletkezik, ami segíti a mögötte haladót. Ha az elől lévő madár elfárad, hátramegy az alakzat végébe. Így a ludak sokkal messzebb jutnak, ha összedolgoznak. Egy szellemi atyasági kapcsolatnak is ez a lényege: sokkal messzebb juthatunk szellemileg, ha családszerű egységekben munkálkodunk, hogy elérjük a világot.

A generációk közti különbségek

Ha a több generációt magában foglaló családok békésen együtt tudnak munkálkodni, az áldás egyik generációról a másikra adódik át. Amikor az atyák és a gyermekek szíve egymás felé fordul és nem egymás ellen, egy olyan légkör teremődik, amiben mindenki a tőle telhető legjobbat tudja nyújtani. Egy ilyen kapcsolat létrehozása minden generáció számára kihívást jelent, de magától nem jön létre.

Nemrég olvastam a *Generációk munkában* című könyv ismertetőjét. A könyv bemutatja a ma élő generációk sajátosságait. Szeretném most én is ismertetni ezeket, mert úgy érzem, segít bennünket, hogy megértsük az egyes generációk gondolkodásmódjának és értékeinek gyökereit. Mindezek ismeretében könnyebben megérthetjük egymást a gyülekezeten belüli atyasági kapcsolatokban.

A Veteránok (1922 és 1943 között születettek) az áldozathozatalt és az elkötelezettséget értékelik, amit a II. világháborúban is tapasztaltak. A kemény munka, a konformitás és a tekintélytiszteltet mind egy együttműködésre képes társadalom kialakulásához vezettek az 50-es években. A

Boomerok (1943 és 1960 között születettek) viszont minden tekintélyt kétségbe vontak, és hitték, hogy „minden lehetséges”. Szenvedélyes munkamániások, optimisták, csoportközpontúak, akiknél fontos szerephez jutott a személyes növekedés is. A Gen Xerek (1960 és 1980 között születettek) ún. kulcsos gyerekek voltak (boomer szülei állandóan dolgoztak), és mivel már fiatalon szükségtelenül nagyfokú önállóságra tettek szert, egy jó adag cinizmus is kifejlődött bennük. Arra törekedtek, hogy elődjeiknél kiegyensúlyozottabb életet éljenek. Mottójuk: „Ez csak egy állás.” Szeretnek problémákat megoldani és feladatokat elvégezni egészen addig, amíg ezt saját elképzeléseik szerint tehetik. A munkaerőpiac küszöbén álló Nexterek (1980 és 2000 között születettek) leginkább a Veteránokhoz hasonlítanak. Lojálisak, keményen dolgoznak és tekintélytisztelők.

A mai gyülekezetekben rengeteg generáció találkozik, és meg kell tanulniuk együttműködni. A generációk értékeinek és igényeinek ismerete segít, hogy megértsük egymást. Gyakori a konfliktus olyan helyzetekben, ahol sok generáció találkozik, akár gyülekezetről, akár családról van szó. Ezek a feszültségek azonban feloldhatók, ha minden szellemi atya és fia, szellemi anyja és lánya arra használja az erejét, hogy segítsen a másik gyengeségén. A fiatal és az idősebb hívők is ugyanolyan fontosak Isten Királyságában. A szellemi atyasági kapcsolatok hatalmas közreműködési lehetőséget biztosítanak mindenki számára. A sok különböző generációnak meg kell tanulnia megérteni, elfogadni a másikat, és megbocsátani neki, miközben mindannyian egy egészséges kapcsolat kiépítésén fáradoznak.

Ne hagyjuk el az aratást

Nagyon izgalmas időket élünk, az egyházat tekintve. Úgy hiszem, a végső nagy aratás küszöbén állunk. Ahogy Isten mágnesként vonzotta Noé bárkájához az állatokat, úgy vonzza magához az embereket az utolsó napokban. A statisztikai adatok is azt mutatják, hogy a ma újjászületett emberek aránya a húsz évvel ezelőttiéhez képest egyre növekszik. Tisztán látszik, hogy a Szent Szellem soha nem látott módon süvít végig a Földünkön.

A következő években, ahogy a történelem vége felé közeledünk, újjászülető lelkek tízezreire kell felkészülnünk gyülekezeteinkben. Isten nagy aratást ígért, ami biztosan el is érkezik (Jel 7:9). Folytatnunk kell a felkészülést, és készen kell állnunk, ha elérkezik az aratás ideje.

Én egy farmon nőttem fel. Tudom, hogy a különböző fajta gabonákat különböző időszakokban kell learatni. Ébernek kell lennünk, nyitott csűrrel és felszerelve készen kell állnunk, hogy a megfelelő időben le tudjuk aratni a termést. Jézus maga is beszél arról, hogy ébernek kell lennünk, és készen kell állnunk: „Amikor elvetitek a magot, azt mondjátok: 'Még négy hónap, és aratunk.' Én pedig azt mondom nektek: nyissátok ki a szemeteket és nézzétek a mezőket: már érettek az aratásra!” (Ján 4:35).

Az évek folyamán Isten folyamatosan hívta magához az embereket, és sok lelket le is arattak a Királyságában. Néha azonban a learatott termés nagy hányada elvész, mert a keresztyének a kellő időben nem voltak elég éberek, és nem álltak készen.

Számomra úgy tűnik, az egyik legnagyobb aratás, amire az egyház nem állt készen, a 60-as évek végétől a 70-es évek elejéig tartott. „Jesus People Mozgalom”-nak hívták. A mozgalom úgy indult, hogy számos hívő keresztyén belépett a kultúraellenző hippie közösségbe, és rengeteg fiatallal osztotta meg Jézus Krisztus evangéliumát, és beszélgetett velük a keresztyénségről. 1971 elejére Jesus People kávéházak nyíltak, közösségek alakultak, és különböző létesítményeket hoztak létre mindenütt Amerika és Kanada szerte.

A gyülekezetek nagy része azonban felkészületlen volt a keresztyének ilyen nagyszámú megsokszorozódására. A Jesus People-t bosszantotta a nagyegyházak hozzáállása, és az így létrejött köztük lévő feszültség. Azt látták, hogy nehezen mozdulnak, ragaszkodnak a tradíciókhoz és törvényekhez. A gyülekezetekben többnyire nem értették meg a hosszú hajú, szandálos fiatalokat. Bár voltak gyülekezetek és keresztyén közösségek, ahol tárt karokkal fogadták a megtérőket, majd tanítványokká tették őket, sok új hívő viszont az út szélére esett és kiábrándult.

Isten hívja a szellemi atyákat és anyákat

Ha az egyház készen állt volna, és több megértés lett volna benne a fiatalokkal szemben ez alatt az ébredési hullám alatt, az aratás sokkal nagyobb lehetett volna. Véleményem szerint egyszerűen csak nem volt elég szellemi atya és szellemi anya, akik adták volna magukat arra, hogy felkarolják ezeket a „Jézus mániásokat”, és mint Jézusban való újszülötteket gondozták volna őket, amíg a saját lábukra állnak. Nehogy ebben a generációban is elkövessük ugyanezt a hibát! Isten szellemi atyák és anyák ezreit hívja, hogy részt vegyenek a közelgő aratásra való felkészülésben.

Ádám ideje óta küzd a Sátán a szellemi atyasági kapcsolatok ellen, mert ez az Istennel és az emberekkel való kapcsolat helyreállítását jelenti. Az egész pokol harcol ez ellen, mert tudja, hogy ha bármelyik generáció hisz a lelki atyaságban és gyakorolja is azt, Isten Királysága a történelemben soha nem látott módon és hatalommal tör majd előre.

Szükséges, hogy minden szellemi atyáért és anyáért imádkozzunk, hogy helyeikről felálljanak, és kilépjenek, hogy számoljanak velük. Ha ezt megteszik, Isten emberei magukra találnak, és betöltik küldetésüket Isten királyságában. Tanuljuk meg együtt, hogy hogyan állíthatók helyre a szellemi családok, hogy az atyák és fiak, anyák és lányaik szoros, örömteli és gyümölcsöző kapcsolatban éljenek egymással!